

Vogels kijken langs De Digitale Snelweg Nummer 80

Peter Meijer

Wilde Eenden eten kikkers

In *het Vogeljaar* 43(5):222-223 (1995) staat een artikel met een serie foto's van een vrouwtje Wilde Eend die een kikker eet. Het stukje is geschreven door Auke Terluin. Hij verwijst in de tekst ook naar 'Een jaar in scherven' door Koos van Zomeren, die het gedrag van vleesetende eenden aan Siegfried Woldhek meldde. In *het Vogeljaar* 54(4):166 (2006) staat een foto genomen door Nol Ploegmakers. Daarop is een eend te zien met een pad in de snavel. In januari 2010 kwamen Rob Buiters en Ricardo van Dijk met waarnemingen van

Een Wilde Eend zoekt variatie voor het menu met Eendenkroos op 3 januari 2010 in de Amsterdamsse Waterleidingduinen nabij de Oranjekom.
Foto: Rob Buiters.

een voedselbron die wij niet direct bij de Wilde Eend verwachten. Ook deze waarnemingen zijn op foto gezet. Dylan Verheul doet aan wintervoeding in zijn tuin en schrijft dat hij begin januari 2010 kleingesneden restjes worst in de tuin gooide voor de Merels. Een mannetje Wilde Eend claimde echter deze buit geheel voor zichzelf en schrokte alles op. Hij duldde ook geen andere eters. Dick de Vos vraagt zich af of dit typisch gedrag is voor de winterperiode als er minder plantaardig voedsel voorhanden is? Erik Kleyheeg weet hier meer van. Hij schrijft: 'In reactie op de vraag over voedselgebrek (al dan niet plantaardig) wil ik inbrengen dat ik de vorige winter vast kon stellen dat Wilde Eenden bij een langdurige vorstperiode (met langdurig ijs op het water) een sterke reductie laten zien van de lengte van de dunne darm. De darm lengte reageert heel flexibel op voedselaanbod en de waargenomen sterke afname duidt op voedselgebrek. Dat is niet zo verrassend, want Wilde Eenden halen hun voedsel vooral uit het water. Ik kan me goed voorstellen dat op dit moment hetzelfde speelt en zoals eerder opgemerkt is, het zijn

Edwina

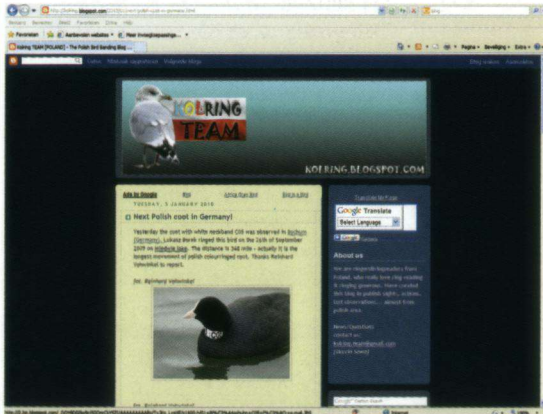
Als jong eendje leefde Edwina als gevolg van een vreselijk geval van geslachtsvaststelling onder de naam Edward. Aan deze toestand kwam echter snel een einde toen er eieren verschenen. Dat bracht ook een nieuwe naam mee voor de arme eend, die bij haar dood – op een leeftijd van 22 jaar – een record bereikt had. Zij was de langstlevende van haar soort. Bij de geboorte was zij de kleinste van het broedsel, maar werd gered door een echtpaar uit Hampshire nadat de mensen hadden gezien hoe zij werd aangevallen door haar broertjes en zusjes.

Pogingen om haar weer in de natuur uit te zetten faalden hopeloos nadat Edwina had vastgesteld dat een comfortabel leven in een eendenpension met geregelde aanvoer van haar favoriete thee en toast te verkiezen was boven het rondhangen in koude vijvers. De BTO verklaarde dat de oudste Wilde Eend in de natuur niet meer dan twintig jaar was geworden. Dit kon worden vastgesteld dankzij een ringprogramma. Edwina overleed kort na Kerstmis en is begraven in de tuin van de familie.

opportunistische eters, dus ook worst of kikker laten ze dan niet links liggen'. De reactie van Hanneke Huiskamp op Eriks bericht wil ik u niet onthouden. Zij schrijft: 'In gevangenschap zijn Wilde Eenden vermoedelijk minder kieskeurig dan in de natuur. Toch kunnen ze er wel bij varen zoals uit het bericht over Edwina blijkt. Volgens de ringgegevens van de British Trust for Ornithology (BTO) is de oudst geringde Wilde Eend ooit twintig jaar geworden. De leeftijd van deze bejaarde eend wordt nog overtroffen door Edwina, die zelfs tweeëntwintig jaar werd. Dus nog twee jaar ouder, dankzij... 'tea and toast'! Ze heeft in ieder geval de Kerst overleefd...'

Meerkoeten met halsband

In januari 2010 werd er in Groningen bij de Eelderbrug een Meerkoet ontdekt met een ring. Trinus Haitjema wees na berichten die daarover

Website van het Kolring Team uit Polen, dat onder andere Meerkoeten ringt.

'Meerkoet C60' uit Polen op 29 januari 2010 tussen Wilde Eenden in de stad Groningen. Foto: Anna Buren.

circuleerden, op een Pools project. Meer hierover is te vinden op de blogs van het Kolring Team: <http://kolring.blogspot.com/2010/01/next-polish-coot-in-germany.html>. Het betreft hier een Meerkoet die in Bochum (Duitsland) werd waargenomen en op 26 september 2009 was geringd bij het Miedwie meer te Polen. De vogel bevond zich op 560 km van de plek waar deze geringd werd. Een tweede vogel uit het project werd teruggevonden in Bremen op 31 december 2009 en zat daar op 1 januari 2010 nog. Deze vogel bevond zich vervolgens op 28 januari 2010 in Groningen. Toch opmerkelijk dat deze vogels dergelijke afstanden afleggen. Voor de Groningse vogel zie: http://www.avifaunagroningen.nl/index.php?option=com_ifusion&view=wrapper&jname=phpbb3&wrap=viewtopic.php?t=1284. Op 8 februari 2010 was de vogel nog aanwezig in Groningen.

Interessante websites

In *het Vogeljaar* 57(4):174 staat een stukje over Huiszwaluwvillen in Meppel. Harry Talen is één van de bouwers van deze villen en hij wijst op de website: <http://www.zwaluwtil.nl>. Daarop staat veel informatie over dit onderwerp. Hij meldt dat er verspreid over heel Nederland al twintig stuks zijn geplaatst.

Websites van vogelaars

Ellen Sandberg

Ellen Sandberg heeft een prachtige website (zie: <http://www.sandhillcrane.nl>). Zij schrijft: 'Mijn (over)grootouders hadden een zomerhuisje met de naam 'De Hermitage' op een eilandje in de Loosdrechtsche Plassen. Mijn eerste levensjaren bracht ik daar met mijn ouders onze vakanties door. We zeilden vanaf de plek waar het huisje stond op de boot 'Sampies Ark'. Daar leefde je echt met het water en de vogels!

Een huiszwaluwtil in Aarle-Rixtel (N.-Br.).
Foto: Wil van Berkel.

Baardman op 8 januari 2010 in de Rietputten tussen
Vlaardingen en Maassluis.
Foto: Ellen Sandman.

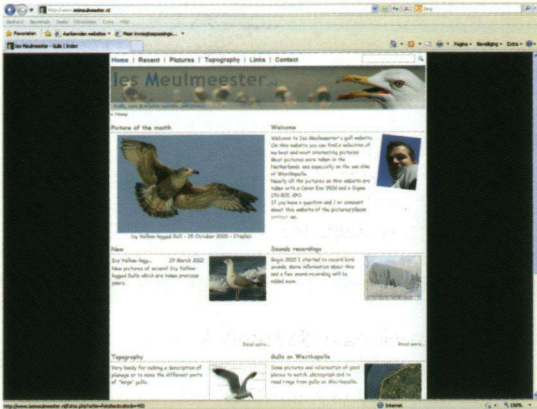
Een pagina van Ellen Sandbergs website.

Een uitroep die ik daar volgens mijn vader deed, toen ik nog maar net kon praten, was: 'Waterhoentje pom is, boek aan!' Mijn ambitie op het gebied van vogels was er op die leeftijd blijkbaar op gericht om de bloterikjes aan te kleden! Later hadden mijn ouders zelf een boot en zeilden we op de Braassem en daarna op de Grevelingen. Altijd buiten en altijd vogels om je heen, dat was geweldig! Vanaf mijn negentiende is mijn passie voor vogels gaandeweg groter geworden dan voor het zeilen. Door mijn opleiding tot lerarens biologie werd dat alleen nog maar sterker. Daarna deed ik ruim twintig jaar lang (voedsel)onderzoek naar de Lepelaar in Delfland. De ecologie boeit mij enorm. Fotograferen deed ik – door het werk van mijn vader in een fotolaboratorium – al vanaf heel jonge leeftijd. Maar vogels zijn toch een vak apart en ik merk dat ik sinds het digitale tijdperk daarin een enorme opleving meemaak. Je kunt jezelf nu steeds weer verbeteren. Ik ben dan ook regelmatig oude dia's aan het uitzoeken en weggoien.

Tijdens het fotograferen probeer ik geduldig af te wachten tot vogels je min of meer 'vergeten' en hun natuurlijke gedrag gaan vertonen. Dát is het allermooiste! Kijken wat ze eten bijvoorbeeld. Het zijn meestal niet mijn mooiste foto's, maar ze zijn voor mezelf het meest waardevol! Mooi vind ik foto's met veel kleur en zachte overgangen, dus zoek ik het liefst in winter- en avondzon!

Ies Meulmeester

Ies Meulmeester kijkt sinds 1998 naar vogels en sinds 2005 is hij fanatiek met meeuwen bezig. Zijn website is te vinden op: <http://www.iesmeulmeester.nl>. Eind 2004 zag hij Theo Muusse op de zeedijk van Westkapelle fanatiek naar meeuwen kijken en ringen aflezen, waarna hij de rest van de dag met hem mee ging en enthousiast

Op de huispagina van les Meulmeester staat elke maand een andere 'vogel van de maand'. Deze website geeft heel veel informatie over meeuwen.

Geelpootmeeuw in de haven van Étapes-sur-Mer, Frankrijk, op 25 oktober 2008. Foto: les Meulmeester.

Deze moderne duiventillen staan op verscheidene plaatsen verspreid over Nederland.

raakte. Meeuwen zijn moeilijk te determineren soorten en vooral de verschillende kleden en variatie maken het lastig. Pontische Meeuwen zijn geweldig fascinerend en ook erg mooi. Ies is betrokken bij de Gull-Research Organisatie en met de leden hiervan wordt er ook veel naar ringen gekeken. Ze worden uitgebreid gedocumenteerd met foto's en aantekeningen over de rui. Ies hoopt nog eens een Reuzenzwartkopmeeuw of een klassieke Amerikaanse Zilvermeeuw te vinden. Een leuke beloning van al het onderzoek, zijn website en de vele foto's was de vermelding in de tweede vernieuwde editie van de 'Collins Birdguide' door Killian Mullarney! In het najaar houden de meeuwen hem bezig en in het voorjaar is hij te vinden op de trektelpost van Breskens. Er valt in Zeeland en zeker nabij Westkapelle veel te beleven. De website is opgezet als hobby. Bij de huidige website zijn de nieuwste technieken toegepast. Ies doet het allemaal zelf en hij kan dus de website naar eigen goeddunken inrichten.

Mocht u mij op zaken willen attenderen of naar aanleiding van bovenstaande reageren dan kunt u mij bellen of schrijven. Mijn website vindt u op: <http://www.petercmeijer.nl>. Hier vindt u een link naar *het Vogeljaar* en de genoemde links uit de rubriek 'Vogels kijken langs De Digitale Snelweg'. Ook de websites van vogelaars en vogelorganisaties kunt u hier vinden.

■ P.C. Meijer, Mossel 16, 1775 JB Middenmeer, (0227) 50 35 59, e-mail: digitalesnelweg@petercmeijer.nl.